

РЕШЕНИЕ

№ 36

град Перник, 18 февруари 2013 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на шести февруари през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор ***, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 344 по описа на съда за 2012г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 72, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) във вр. с чл. 70, ал. 1, б. „в“ от ЗАНН.

Образувано е по предложение на Окръжен прокурор на гр. Перник за възобновяване на производството по КНАХД № 202 по описа на Административен съд – Перник за 2012г., приключило с влязло в сила протоколно определение от съдебно заседание от дата 11.07.2012 г., с което производството по делото е прекратено на основание просрочване на жалбата, подадена до касационния съд. В предложението се твърди, че с прекратителното протоколно определение на Административен съд – Перник не е била дадена възможност на жалбоподателя Я. К.*** да докаже датата на съобщаване на Решение № 346 от 27.04.2012 г. по НАХД № 150 по описа на Районен съд - Перник и факта на обжалване на първоинстанционното решение в срок. Излагат се доводи за наличие на основание за възобновяване на производството, а именно такова по чл. 70, б. „в“ от ЗАНН – отриване на обстоятелства или доказателства от съществено значение за разкриване на обективната истина, които не са били известни при издаване на определението на съда. Към предложението е приложено копие от описна книга на призовкар от Бюро призовки при Софийски градски съд от дата 15.05.2012 г. от което е видно, че обявлението за изготвяне на Решение № 346 от 27.04.2012 г. по НАХД № 150 по описа на Районен съд - Перник е получено от Я.К.*** лично на дата 06.06.2012 г.. Окръжният прокурор предлага производството по КНАХД № 202 по описа на Административен съд – Перник да бъде възобновено.

Жалбоподателят, по чието искане е направено предложението за възобновяване Я. К.*** не се явява, представлява се от адв. ***. Моли искането за възобновяване да бъде уважено. Пледира за отмяна на решението на въззивния съд и за отмяна на процесното наказателно постановление. Претендира разноси по производството.

Ответникът по касационната жалба – ОД на МВР – Перник, сектор „ПП“ не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура – Перник, в качество на участник в производството, чрез прокурор ***, дава заключение, че искането за възобновяване следва да бъде уважено, а във връзка с касационното обжалване предлага решението на първата съдебна инстанция – да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Предложението е подадено от надлежния орган по чл. 72, ал. 1, предл. 1 от ЗАНН, пред надлежния съд по чл. 72, ал. 1, предл. 2 от ЗАНН и в срока по чл. 71, предл. 2 от ЗАНН, поради което е допустимо.

Административен съд – Перник след преценка на доказателствата по делото приема за установено от фактическа страна следното:

С влязло в сила протоколно определение от съдебно заседание по КНАХД № 202 по описа на Административен съд – Перник за 2012г. от дата 11.07.2012 г., производството по касационното делото за обжалване на Решение № 346 от 27.04.2012 г. по НАХД № 150 по описа на Районен съд - Перник е прекратено, поради просрочие на касационната жалба.

Разгледано по същество предложението за възобновяване се явява основателно.

За да бъде възобновено приключилото с влязъл в сила съдебен акт производство по обжалване на първоинстанционно решение, какъвто е конкретния случай, следва да е налице едно от четирите материалноправни основания, предвидени разпоредбата на чл. 70 от ЗАНН. В настоящия случай налице е предпоставка от по чл. 70, б. "в" от ЗАНН. От приложените към настоящото предложение за възобновяване доказателства е видно, че независимо от факта на подаване на касационната жалба по пощата, с дата на пощенското клеймо 28.05.2012 г., т.е. преди да са налице официални данни за съобщаване на съдебния акт на К.. Обявлението за изготвяне на решението е връчено на 06.06.2012 г. лично на Я.А.К.*** и от тази дата тече 14-дневния срок за касационно обжалване. При тези данни е налице хипотезата на чл. 70, б. "в" от ЗАНН – доказателства от съществено значение за разкриване на обективната истина, които не са били известни при постановяване на определението на съда.

С оглед на изложеното производството по КНАХД № 202 /2012 г. образувано пред Административен съд – Перник и завършило с влязлото в сила определение следва да бъде възобновено.

Съгласно чл. 73, ал. 2 от ЗАНН при основателно предложение за възобновяване, съдът следва да постъпи по реда на чл. 68 от ЗАНН. Цитираната норма, е част от раздел VII на ЗАНН, изцяло отменен със ЗИЗАНН, ДВ, бр. 59 от 1998г.. От това следва субсидиарното прилагане на Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) на основание чл. 84 от ЗАНН, предвиждащ, че доколкото ЗАНН не съдържа особени правила, производството пред съда по предложения за възобновяване ще се прилагат правилата на НПК, гл. 33, чл. 419 и сл. Предвид характера на касационното производство по обжалване решенията на районните съдилища по административнонаказателни дела, както и липсата на искания за събиране на други писмени доказателства, касационния съд следва да се произнесе по жалбата на Я.А.К..

Възобновеното производство по КНАХД № 202 по описа на Административен съд – Перник за 2012г. е образувано по жалба на Я. *** К. против решение на Районен съд - Перник № 346/27.04.2012 г. постановено по НАХД № 150 по описа на съда за 2012г.. С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № 4870 от 19.09.2011 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ (ПП) при ОД на МВР – Перник, издадено срещу касационния жалбоподател за нарушение по чл. 259, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ), за което на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 (четирисотин) лв..

За да постанови обжалвания съдебен акт решаващият състав на Районен съд – Перник въз основа на доказателствата събрани и представени пред него е приел за безспорно от фактическа страна, че на 07.09.2011 г., около 06:40 ч. Я.К., водач на МПС управлява собствения си автомобил, без за същия да е сключена задължителна застраховка „гражданска отговорност“ за автомобилистите за 2011г.. Нарушението е установено при проверка, извършена от контролни органи на ОД на МВР – Перник,

сектор „ПП“ на път I, км. 295, пътен възел Студена, община Перник. За така установеното нарушение е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

Извършил служебна проверка на актовете, обективирали производството по налагане на административно наказание решаващият въззивен състав е приел същите за съставени при спазване на изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН и без допуснати съществени процесуални нарушения, с които правото на защита на наказаното лице да е било ограничено.

След разглеждане на спора в неговото същество Районен съд – Перник е приел от правна страна, че правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност по отношение на Я.К., тъй като същия е осъществил от обективна и субективна страна състав на вмененото му нарушение на КЗ. Наложено административно наказание е преценено като правилно и законосъобразно определено, съответно с нормата на чл. 27, ал. 1 от ЗАНН, в минимален размер съгласно правилото чл. 27, ал. 2 от ЗАНН, както и съответно на целите на административното наказване, заложи в чл. 12 на ЗАНН.

Административен съд – Перник споделя изцяло позицията на първата съдебна инстанция и в този смисъл намира касационната жалба неоснователна.

Неоснователни са оплакванията на касатора за неизяснени от административнонаказващия орган и районния съд елементи на виновно поведение във връзка с вмененото му за извършено нарушение. Деянието е извършено виновно, независимо умишлено или непредпазливо. Съгласно чл. 6 от ЗАНН административно нарушение е онова деяние, което нарушава установения ред на държавно управление, извършено е виновно и е обявено от закона за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. Формата на вината – умишъл или непредпазливост е без значение. Чл. 7, ал. 1 от ЗАНН гласи, че деянието е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо, а ал. 2 указва че непредпазливите деяния не се наказват само при изрично законово изключение. В настоящия случай Я.К. *** като субект на КЗ в качеството му първо - на правоспособен водач, ползвател на МПС и второ – на собственик на МПС, което не е спряно от движение би следвало да познава разпоредбите на КЗ. Задължителна застраховка, съгласно чл. 249 е „гражданска отговорност“ (ГО) на автомобилистите, а обект на застраховане, съгласно чл. 257, ал. 1 на КЗ по задължителна застраховка „ГО“ на автомобилистите е гражданската отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинени от на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на МПС. Нормата на чл. 259, ал. 1, т. 1 на КЗ задължава всяко лице, което притежава МПС, регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение да сключи застраховка „ГО“.

По делото е безспорно установено, че на датата на извършената проверка – 07.09.2011 г. Я.А.К.*** е правоспособен водач, е собственик на МПС и е управлявал автомобил, за който няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „ГО“ на автомобилистите. Без значение по спора е факта на представяне по делото на застрахователна полица, издадена на дата 07.09.2011 г., с уговорен начален срок на действие от 08.09.2011 г.. Същата се явява следваща момента на установяване и извършване на нарушението и е само доказателство, че целите на административното наказване, (тъй като не са налице твърдения, подкрепени с доказателства за наличие на изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства) са постигнати така, както указва чл. 12 от ЗАНН.

Направеното искане за присъждане на разноски по водене на делото от процесуалния представител на касатора съдът намира за неоснователно. Съгласно Тълкувателно решение № 2/03.06.2009 г. на ВАС по ТД № 7/2008 г. административните

съдилища не присъждат разноси в производствата по касационни жалби срещу решенията на районните съдилища по административнонаказателни дела, поради което и не присъжда такива.

Предвид горните мотиви твърденията на касатора във връзка с вината и нейната недоказаност касационният съд приема като опити за откриване на формална пречка за реализиране на ангажираната административнонаказателна отговорност.

Водим от гореизложеното касационният съд намира, че като е потвърдил процесното НП Районен съд – Перник е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който като валиден, допустим и съответен на материалния закон и постановен без наличие на сочените основание за неговата отмяна следва да бъде потвърден.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА производството по КНАХД № 202 по описа на Административен съд – Перник за 2012г. и

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 346/27.04.2012г. на Районен съд - Перник постановено по НАХД № 150 по описа на съда за 2012г., с което е потвърдено наказателно постановление № 4870 от 19.09.2011 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Перник, издадено срещу Я.А.К.*** за нарушение по чл. 259, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ), за което на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 (четиристотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/